

Sygn. akt II Cz 427/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący : SSO Piotr Starosta (spr)

Sędziowie : SO Bogumił Goraj

: SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **I. I.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej z siedzibą we W.**

o : pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 25 marca 2013 r.

sygn. akt IC 1455/12

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt II Cz 427/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 25 marca 2013 r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu odrzucił apelację pozwanego(...)SA. z siedzibą we W..

W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Rejonowy wskazał, iż zgodnie z art. 344 § 1 k.p.c. pozwany, przeciwko któremu zapadł wyrok zaoczny, może złożyć sprzeciw w ciągu dwóch tygodni od doręczenia mu wyroku. Pozwany w dniu 19 marca 2013 r. złożył apelację od powołanego wyżej wyroku. Uiszczył także opłatę sądową jak od apelacji. Sąd zważył jednak, że apelacja pozwanego od wyroku zaocznego nie jest dopuszczalna i zgodnie z treścią art. 370 k.p.c. apelację odrzucił.

Postanowienie to zaskarżył pozwany, wnosząc o jego uchylenie oraz nadanie pismu z dnia 19 marca 2013 r. biegu i rozpoznania go w trybie właściwym, względnie o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu i o zasądzenie od powódki, na rzecz pozwanego, kosztów powstępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana wskazywała, iż w niniejszej sprawie nie jest reprezentowana przez pełnomocnika będącego profesjonalistą. W związku z tym, sporządzony przez niego środek odwoławczy został mylnie oznaczony jako apelacja, a nie sprzeciw. Pozwany powołał się także na treść art. 130 § 1 zd. drugie k.p.c. oraz poglądy Sądu

Najwyższego, z których wynika, że mylne oznaczenie i zredagowanie pisma nie stanowi przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym. Apelację należało więc potraktować jako sprzeciw i ewentualnie wezwać jego pełnomocnika do uzupełnienia lub poprawienia tego środka zaskarżenia

W odpowiedzi na zażalenie powódka wniosła o jego oddalenie w całości i zasądzenia na jej rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

1

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanego zasługiwało na uwzględnienie .

W zażaleniu pozwany stawia orzeczeniu Sądu Rejonowego zarzut naruszenia prawa procesowego, a to art. 370 k.p.c. w zw. z art. 130 § 1 zd. Drugie k.p.c. Zarzut ten jest uzasadniony.

Zgodnie z art. 344-§ 1 k.p.c. pozwany, przeciwko któremu zapadł-wyrok zaoczny, może złożyć sprzeciw w ciągu dwóch tygodni od doręczenia mu wyroku. Z § 2 tego przepisu wynika, natomiast, że w piśmie zawierającym sprzeciw pozwany powinien przytoczyć zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy, oraz okoliczności faktyczne i dowody. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w sprzeciwie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Wedle treści art. 344 § 3 k.p.c. sprzeciw złożony po terminie oraz sprzeciw, którego braków strona w wyznaczonym terminie nie uzupełniła, a także sprzeciw nieopłacony, sąd odrzuca na posiedzeniu niejawnym. Co więcej, zgodnie z art. 343 wyroki zaoczne doręcza się z urzędu obu stronom z pouczeniem o przysługujących im środkach zaskarżenia. Pozwanego poucza się także o treści art. 344 § 2 zdanie drugie. Z powołanych przepisów jasno wynika, że od wyroku zaocznego stronom procesowym służą różne środki zaskarżenia – apelacja służy powodowi (ma wówczas charakter kontrolno-dewolutywny – art. 342 k.p.c), a pozwanemu służy inny środek zaskarżenia – sprzeciw (o charakterze restytutywnym –art. 347 k.p.c). Nie zmienia to jednak faktu, że w art. 130 § 1 zd. Drugie k.p.c. przewidziano, iż mylne oznaczenie pisma procesowego lub inne oczywiste niedokładności nie stanowią przeszkody do nadania pismu biegu i rozpoznania go w trybie właściwym. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażany jest pogląd, że powyższa reguła może dotyczyć także treści pisma, gdy zostało ono niewłaściwie zredagowane, niemniej w sposób pozwalający na ustalenie treści tego pisma w drodze wykładni (postanowienie SN z 5 września 2001 r., I CZ 110/01, LexPolonica nr 1909797).

2

W istocie jest też tak, jak chce tego Sąd Rejonowy i powódka, że od wyroku zaocznego pozwanemu przysługuje tylko i wyłącznie sprzeciw. Nie jest jednak prawdą, że pismo opłacone i wniesione przez pozwanego w terminie dla złożenia sprzeciwu nie może być potraktowane jako sprzeciw. Jeśli tylko takie pismo spełnia inne wymagania stawiane przez procedurę cywilną sprzeciwowi (ogólne wymogi formalne pisma procesowego, przytoczenie zarzutów oraz okoliczności faktycznych i dowodów), to pismo mylnie' oznaczone jako apelacja, może być przez Sąd potraktowane jako inny środek zaskarżenia. Pismo pozwanego odpowiada natomiast wskazanym warunkom formalnym.

Nie ma też znaczenia, a nadto nie polega na prawdzie, okoliczność podnoszona przez powódką, iż autorem spornego środka zaskarżenia jest podmiot noszący cechy profesjonalisty. Za taki podmiot nie można uznać pracownika pozwanego, nie będącego jednocześnie adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa. Tylko tym podmiotom ogół przepisów procedury cywilnej stawia wyższe wymagania dotyczące dokonywanych za ich pośrednictwem czynności procesowych i tylko ich, na gruncie tego postępowania, można nazywać pełnomocnikami profesjonalnymi (por. np. art 5 łp.c.) . Co więcej przepis art. 130§ 1 zd. 2 k.p.c. nie zawiera również zastrzeżenia , że nie dotyczy on pism wnoszonych przez adwokatów bądź radców prawnych , a zatem ma on także do nich zastosowanie.

Reasumując powyższe rozważania , skład orzekający w przedmiotowej sprawie ,podziela wyrażany w judykaturze pogląd , że mylne oznaczenie pisma procesowego nie stanowi przeszkody do nadania temu pismu biegu i rozpoznania go we właściwym trybie.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uchylił zaskarżone postanowienie na podstawie art. 386 §1 k.p.c. w zw. żart. 397 § 2 k.p.c